

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 192.

Femte Session.

60de Møde.

Fredeagen den 6te Januar, Aften Kl. 7.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det første Nummer paa Dagsordenen er: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Müllen) indbringer Forslag til Lov om, at Apanagister ikke herefter kunne tillægges Embedsgage. Forslagsstilleren har Ordet.

Müllen: Det er vistnok ikke sædvanligt her i Thinget for den, der indbringer et Lovforslag, isærveien at have haft Leilighed til at erfare Stemningen med Hensyn til Principet i dets Almindelighed, saaledes som Tilfældet er her med dette Lovforslag. De Forhandlinger, som fandt Sted i Slutningen af forrige Aar i Anledning af et af Regjeringen foreslagt specielt Apanagelovudkast, have, troer jeg, hævet det til en temmelig høj Grad af Sandsynlighed, at Fleertallet af det høitærede Things Medlemmer er stemt til Gunst for den Grund sætning, som jeg ved nærværende Lovforslag vil søge at bringe ind i det praktiske Liv. Jeg skal naturligvis ikke gjøre den afgjorte Sag, til hvilken jeg hentyder, til Gjenstand for nogen som helst Betragtning, men jeg skal tillade mig at benytte den som et Slags Udgangspunct ved de saa Bemærkninger, hvormed jeg skal ledsage Indbringelsen af nærværende Lovforslag. Om saaledes dette Lovforslag, som jeg herved skal have den Ære at forelægge, end har en deel tilfælles med den Udvidelse, man tilstgæde at give det foregaaende Lovforslag, saa er det dog i eet væsentligt Punct meget forskjelligt derfra, idet nemlig Anvendelsen her ikke foreligger umiddelbart, eller ikke engang i en

meget nær Fremtid; men netop den Omstændighed betragter jeg som en meget heldig med Hensyn til det nærværende Forslags videre Stabne. De fleste eller idetmindste endeel af de Argumenter mod Principet, som man har søgt at gjøre anvendelige paa det foreliggende Lovforslag, vare nemlig hentede fra dette Hensyn, og vi vide jo Alle, at selv med den bedste Billie, den alvorligste Bestræbelse efter at skjelne Sagen fra Personen, er det dog ikke altid lykkedes os i det Maal og i det Omfang, som vi selv gjerne have ønsket. Der er endnu een Grund, som særligt har tilskyndet mig til at indbringe det nærværende Lovforslag. Under de Forhandlinger, hvortil jeg nylig har hentydet, og som vistnok ville være i det høitærede Things friske Minde, udtalte saavel den høitærede Finantsminister som flere af det høitærede Things Medlemmer, at det Princip, man tilstgæde gennemført ved det foregaaende Lovudkast, i og for sig kunde have stor Værd og Betydning, men at det ikke henhørte under den Sag, hvormed der dengang var Tale; ja, en Dyring af den ærede Finantsminister lod næsten som en Opfordring til at fremkomme med et særligt Forslag desangaaende, og, naar den ærede Formand Intet har derimod, skal jeg tillade mig at oplæse et kort Citat af Finantsministerens Foredrag. Han siger nemlig: „Denne Sag er visseelig ogsaa paa Grund af de Argumenter, som nylig derfor ere blevne fremhævede af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), saa vigtig, at den meget snarere kunde fortjene et eget Lovforslag end saamange andre Gjenstande, hvormed der foreligge særlige Lovforslag.“ Jeg kan godt tænke mig, at den ærede Finantsminister ikke vil have disse sine Ord betragtede som en Opfordring, men de